

Kenar Mahallem Kadırğa

K. Gediz Akdeniz

İstanbul Üniversitesi

www.gedizakdeniz.com

Bu etkinliği düşünenlere, gerçekleştiren herkese kendini Kadırgalı hisseden biri olarak çok teşekkür ediyorum. Gerçekten çok önemli bir olayı başlattınız. Bu güzel başlangıcın devamında katkımız olursa ne mutlu bize. Bu duyarlı etkinliği bir hafta önce öğrendim, gerçekten çok mutlu oldum. Bülent bana eski Kadırgalı olarak, anılarımı anlatmamı istedi ama burada dinleyiciler arasında benden daha çok Kadırgalı olanlar var. Ben ilkokul dördüncü sınıfta Kadırgaya geldim. Rahmetli annem Beykoz Adliyesi'nden Sultan Ahmet Adliyesi'ne tayin olmuştu. Beykoz'da oturuyorduk daha önce. Kadırğa'ya geldik, Şehsuvar Bey Sokağı'nda oturmaya başladık. Aynı sokakta 3 ev değiştirdik. İlk önce annemle Kasımpaşa'da futbol oynamış Bakkal Zeki Abi'nin karşısındaki evde, dökümcünün evi olarak bilinen evin bodrum katındaki odada oturduk, sonra Ali Ateşlerin evinde 3 numaradaki bir odada, sonra da Fransız hanımefendinin satın aldığını öğrendiğim 7 numaralı evin bir odasında oturduk. Çocukluğumun bu en önemli süreci 7 yıl sürdü. Sonrada Çatladıkapı'ya geçtik. Kadırğa'yla ilişkim hep sürdü. Kadırğa'yla olan bağımın, Kadırğa'da yaşamış, büyümüş olmamın, karmaşık bir yapıya sahip olduğunu düşündüğüm Kadırğa'yla iç içe olmuş olmamın, ruhumun beslenmesinde, düşüncelerimin değişimimde, dönüşümümde, dünyaya bir devrimci olarak bakışımında çok önemli yeri vardır. Bunun 7 *Hariç* (Everest Yayınları, 2008) kitabımda bahsettim.

Kadırğa Panel

Düşüncenin kaynağı olduğu için ben burada Kadırğa'dan bahsediyorum. "İstanbul'da İstanbul'u besleyen, İstanbul'u canlı tutan neresi var?" diyorsanız **Kadırğa** vardır.

Kadırğa'nın o değişik, ele avuca sığmaz yapısı, bazıları için biraz kabadayımsı gibi gözükten yapısı, bazıları için -belki de ben hep onu düşünüyorum- anarşist yapısı, yani ele avuca sığmayan onun bunun hükümdarlığına hiçbir zaman girmemiş, onun dışında daima durmuş, özgürlüğünü her şeyin önünde tutmuş...

O yüzden Kadırğa'da yetişmiş olan herkeste bu ruh var. Kadırgalı birisiyle oturduğunuz zaman o "ruh"u hemen görürsünüz; özgürdür, delidoludur, kolay kolay ele avuca sığmaz ve değişimin arayıcısı derler. Ben Kadırğa'yı o bakımdan kendimle bütünleştirdiğim için çok kendi içimde, kendi dünyamda yaşatan bir insanım. Yoksa dediğim gibi bu bir tesadüf olarak da olmuş olabilirdi, öyle değil gerçekten öyle değil. Şimdi burada Kadırğa deyince tabii ki Ermeni'si, Rum'u, Acemleri, bunların bir karmaşası olan bir "bütünlük"tür. Ama esas karmaşık bütünlüğü bu dinsel faktörlerden değil, etnik faktörlerden değil; insanların yaşam biçimlerindeki farklılıklardan ben daha çok etkilendim. Yani bizim o zaman dilimizde Ermeni'ymiş, şuymuş, buymuş falan yoktu. Ama farklılıklar vardı, yaşam farklılıkları... Bu yaşam farklılıkları öyle bir zenginlik oluştururdu ki; aynı sokakta, aynı evin içinde yaşayan insanların farklılığı, yani herkes farklı bir dünyanın insanıydı. Fakat o farkların içinde; birbirine bağlı, birbirine yardımcı tamamen bir komün düşüncesi içerisinde yaşayan insanlardı bunlar. Ve bunun için burada kimden ne sıfatla söz etsem ki hiç kimse birbirine benzemezdi. Bu büyük bir zenginlikti. Benim hayatımda Kadırgalı olarak böyle çok etkilendiğim insanlar

vardır. Onların yaşamları beni çok etkilemiştir. O yüzden Kadırğa'nın bu zenginliği İstanbul'u İstanbul yapan İstanbul'u İstanbul içinde besleyen ki; kendisiyle besleyen İstanbul'u da her zaman yaşatacak olan iki-üç tane mahalleden bir tanesidir. Onun için bu mahallede olduğum için çok mutluyum, çok da gururluyum. Ben tekrar bu toplantıyı, bu etkinliği başlatan arkadaşlara çok çok teşekkür ederim, sağ olsunlar.

Kamil Gediz Akdeniz